

Meditatief moment 16 juni 2020 16.30 uur

Wijkgemeente Den Haag-Zuidwest, Bosbeskapel Voorganger: Paul Sanders

Welkom

De gemeentekaars wordt aangestoken, als symbool van het licht waar we naar zoeken.

Muziek

Aus tiefer Not schrei ich zu Dir (Nederlands: *Uit angst en nood stijgt mijn gebed*), Johann Sebastian Bach

Lezing: Jesaja 40:27-31

Jakob, waarom zeg je – Israëel, waarom beweer je: 'Mijn weg blijft voor de HEER verborgen, mijn God heeft geen oog voor mijn recht'?

Weet je het niet? Heb je het niet gehoord? Een eeuwige God is de HEER, schepper van de einden der aarde. Hij wordt niet moe, hij raakt niet uitgeput, zijn wijsheid is niet te doorgronden. Hij geeft de vermoeide kracht, de machteloze geeft hij macht in overvloed. Jonge strijders worden moe en raken uitgeput, zelfs sterke helden struikelen, maar wie hoopt op de HEER krijgt nieuwe kracht: hij slaat zijn vleugels uit als een adelaar, hij loopt, maar wordt niet moe, hij rent, maar raakt niet uitgeput.

Overweging

Israël, je weet het toch? Je hebt toch gehoord over God? Je weet toch dat hij een sterke God is? Je weet toch dat God kracht geeft aan mensen die uitgeput zijn? Die boodschap verkondigt deze profeet.

Maar landt de boodschap wel?

We kennen het allemaal wel, dat we denken: Mooie woorden, maar wat heb ik eraan? Mijn leven is zoals het is. Veel beter zal het niet worden.

We zien het terug in veel bijbelverhalen. Er klinken mooie woorden. Soms worden mensen boven zichzelf uitgetild. Ze krijgen weer moed. Maar even later is het weer weg. Is er wel iets veranderd?

Bij ons kan het ook zo zijn. Je wordt geraakt. Door iets moois, een mooie boodschap, door iets wat een ander voor je doet. Je krijgt weer hoop. Het leven lacht je weer toe. Maar wat je op het ene moment in je handen lijkt te hebben, lijkt even later tussen je vingers door bij je vandaan te glijpen. En zo ben je weer terug bij af.

En toch, ook als je de moed hebt laten varen, komt vanzelf die vraag weer op: Het kan toch niet zo zijn dat dit alles is? Hiervoor zijn we toch niet in de wereld gezet?

En zo kijken we uit naar een teken, iets dat ons weer op een beter spoor zet. Een medemens die onverwacht iets voor ons betekent? Of misschien wel iets van de kant van God? Een engel misschien?

Lied 259, gezongen in de Bosbeskapel

*Zend ons een engel in de nacht
als alles ons een raadsel is,
als ons de zekerheid en kracht
ontvallen in de duisternis.*

*Zend ons een engel ieder uur
dat ons ontvoert van u vandaan,
wanneer wij voor de blinde muur
van uw geheime plannen staan.*

*Zend ons een engel met uw licht
in onze slaap, de metgezel
die troost brengt met het vergezicht
van God met ons, Emmanuel.*

*Zend ons in hem de zekerheid
dat u ons zelf bezoeken zult
en bij ons wonen in uw tijd,
en leer ons wachten met geduld.*

Gebed

*Toen hebt Gij ons gezien - Nog voor wij waren.
Gij dacht ons, mensen, en daar stonden wij,
Voor uw Aangezicht, ontelbaar velen.*

*Toen hebt Gij ons gezegend, één voor één.
Gij weet het nog? Of kent Gij ons niet meer?
Gij huivert van de wereld die wij maakten.*

*Zijt Gij gaan slapen om het niet te zien?
Vaagt Gij ons uit als dromen 's morgens vroeg?
Zijt Gij ver weg een nieuw heelal begonnen?*

*Gedenk uw trouw aan Abraham gezworen.
Gedenk uw kind uit Nazareth, de schoot
die hem gedragen heeft, uw eerste liefde.*

*Gedenk de kinderen uit ons geboren.
Roep over hen uw naam. Verberg u niet.
Trek niet uw handen af van deze aarde.*

(Huub Oosterhuis, Liedboek bladzijde 717)

Lied 657:1, uit paasdienst Bosbeskapel

*Zolang wij ademhalen
schept Gij in ons de kracht
om zingend te vertalen
waartoe wij zijn gedacht:
elkaar zijn wij gegeven
tot kleur en samenklank.
De lofzang om het leven
geeft stem aan onze dank.*